

5 februari 2023 Grote Kerk Schiedam, 5^e zondag na epifanie.

Jesaja 43: 9-19 Zingen Psalm 95: 1, 2 en 3, 1 Korintiërs 2: 1-5 lied 882,

Matteüs 5: 13-16 lied 976

Mensen van de weg van Jezus Christus,

Ik ben niet gelukkig met hoe ik ben. Ik houd niet van mijn lichaam. Ik zie er niet goed uit.

Ik haat mijn tanden, mijn borsten, mijn heupen. Ik moet nog veel meer afvallen. Ik ben dit babyvet nog steeds niet kwijt.

Ik ontwikkel nooit een goede band met mensen. Ik ben bang om beoordeeld te worden. Al mijn vrienden hebben een relatie, maar ik niet.

Komt dit je bekend voor?

Dit is het gesprek dat we vaak met onszelf hebben. Deze manier van spreken wordt een manier van onszelf saboteren, waardoor onzekerheid ontstaat en het zelfvertrouwen vermindert en je niet meer van jezelf houdt.

Denk nu eens na... Wat zijn de dingen die je wel leuk vindt aan jezelf?

Tot zover een tekst die ik vond op internet, op één van de talloze zelfhulpwebsites. En ik dacht: zou je er echt meer zelfvertrouwen door krijgen als je gaat nadenken over wat je leuk vindt aan jezelf? Zou je daar gelukkiger door worden?

Vorige week lasen we woorden van Jezus over geluk. Hij benadert geluk heel anders dan wij meestal doen. Geluk is volgens Jezus geen doel, maar een bijproduct van je levenshouding. Geluk overkomt je als je ook in moeilijke situaties trouw blijft aan de grondwet van het koninkrijk van God: liefhebben, solidair zijn en je verzetten tegen onrecht. Als je niet wegloopt voor de tranen van iemand met verdriet, als je in staat bent om mee te leven en het samen uit te houden als de golven van het leven over je heen slaan. Als je eerlijk bent, vrede sticht, ja zelfs als je daarvoor je reputatie of je comfortabele leven op moet geven,

Vandaag lezen we verder. Jezus zegt tegen zijn leerlingen: Jullie zijn het zout van de aarde. Jullie **zijn** het licht voor de wereld. Ze hoeven het niet meer te **worden**, ze zijn het al. Want ze kennen de wetten van Mozes, de aanwijzingen voor het goede leven. Door hun omgang met Jezus hebben die een vaste plaats gekregen in hun hart. Maar ze moeten dat licht van God niet verstoppert, ze moeten het aan iedereen laten zien. Laat de mensen je goede daden zien, want dan zullen ze jullie Vader gaan eren.

Vaak denken we dat we het geloof met woorden moeten uitdragen. Dat we mensen moeten overtuigen of zelfs bekeren. Maar er staat nergens in de bijbel dat we anderen moeten bekeren. Je kunt een ander ook niet veranderen, je kunt alleen zelf veranderen. Daarom staat in de bijbel altijd een persoonlijke opdracht: Bekeer je! Verander de wereld, begin bij jezelf!

Ook Paulus schrijft in de brief aan de Korintiërs dat hij niet met mooie redeneringen of wijze woorden op pad is gegaan om mensen te vertellen over Jezus Christus. Het geheim van het kruis, het valt niet uit te leggen of te verklaren. De God van Psalm 95 die in Jezus Christus met ons mensen meetrekt door de diepte, het geheim van het kruis, het is voor Joden een ergernis en voor Grieken en dwaasheid. Maar voor wie het gelooft is het een kracht van God, door de werking van zijn Geest.

Lied 882 zingt over dat geheim van het kruis, over onze dwaze, kwetsbare en almachtige God. Die in Jezus ons leven en lijden deelde. U komt in ons midden, u woont in onze zwakheid, u werd veracht, u koos de weg van dwaasheid, de dwaasheid van het kruis, en wij zien uw glorie, uw almacht en uw wijsheid.

Deze God van Israël is zo anders dan de goden van andere volken. De profeet Jesaja neemt ons mee naar een rechtszaal waar deze vreemde God in de beklagdenbank zit. Tot twee keer toe zegt God: Jullie zijn mijn getuigen. Wat een vreemde rechtszaak.

Kan God zijn verdediging dan zelf niet voeren? Daar heeft Hij toch geen mensen voor nodig? Ja toch wel. Deze God heeft mensen nodig om zijn zaak te winnen.

Maar over welke zaak gaat het hier dan?

De volken zijn bij elkaar gekomen, zo schrijft Jesaja, en zij verdedigen allemaal hun eigen god of goden. En de vraag is: wie is de ware God, wie is als God werkelijk een helper, een bevrijder. Je zou kunnen zeggen: aan welke van al die goden heb je als mens nou echt iets, welke god werkt.

In de tijd van Jesaja dachten veel mensen: de god van het volk dat de oorlog wint is de ware. En als ze dan pech hadden en de oorlog verloren, stapten ze over op de god van het winnende volk. Jesaja heeft niks met zulke goden. Want zo blijft de oorlog maar doorgaan, Jesaja gelooft in de God van Israël die een weg wijst uit die spiraal van geweld en onderdrukking. Dit is de ware God omdat hij als enige echte bevrijding brengt.

Hij wijst de weg naar vrede tussen de volken en heeft Israël uitgekozen om in de rechtszaal van Hem te getuigen. Om een licht voor de volken te zijn.

En Jezus zegt het Jesaja na: Jullie zijn het licht voor de wereld. Het gaat om jullie uitstraling. Om echtheid, goedheid en verbondenheid. Het gaat niet om je status of bezit, om je kleding of make-up, dat is de buitenkant. Zet dat masker af, schoonheid zit van binnen. Laat zien wie je bent en waar het om gaat, om liefde en verbondenheid. Laat je licht schijnen.

En dan is vanmorgen de vraag: wat is jouw uitstraling, wat laat je zien met je lichaamstaal, in de rij bij de supermarkt of in de tram, op school of op je werk. Is jouw binnenkamer gevuld met achterdocht, met angst om achtergesteld of buitengesloten te worden? Of is je ziel gevuld met liefde en zelfvertrouwen ?

En wat is je uitstraling naar vreemden, naar mensen die een andere taal spreken? Kijk je een andere kant op of kijk je ze vriendelijk aan? Lukt het om net als Jezus met hen in gesprek te gaan zonder te oordelen?

En als je in de kerk een onbekende ziet? Blijf je op veilige afstand of voel je je verbonden als kinderen van Gods gezin? Beoordeel je de ander op het uiterlijk, of zie je een mens net als jij? Ben je nieuwsgierig of oprecht belangstellend? Wat straalt jij uit?

Ik noemde een paar weken geleden het boek Samen Jong, over kerk zijn met alle generaties. Uit onderzoek onder kerkelijke jongeren blijkt dat ze zich thuis voelen in een gemeente, als ze gezien en herkend worden. Als er aandacht is voor hun ervaringen en als hun vragen serieus worden genomen. Als de kerk voelt als een familie waar je bij hoort, waar mensen niet uitstralen dat ze jongeren maar lastig vinden, maar hen zien als een verrijking. Waar ze horen dat het in het leven niet gaat om wat je bezit of presteert, maar om de onderlinge liefde en om de liefde van God voor jou, zoals je bent, met al je beperkingen, twijfels en vragen.

Wat een zegen als je lid bent van zo'n christelijke gemeenschap. Dan hoef je in je onzekerheid en angst voor mislukking geen eenzaam gesprek te voeren met jezelf, op zoek naar dingen die jij leuk vindt van jezelf.

Je mag in gesprek gaan met God, je hemelse vader die onvoorwaardelijk van je houdt. Hij ontsteekt in jou het licht van de liefde. Jij bent zijn kandelaar. Hij wil zichtbaar worden door jou heen. Je hoeft daarvoor niet bijzonder wijs of sterk of goedgebekt te zijn, je hoeft alleen je hart te openen voor de liefde en voor de Geest die in Jezus was.

Dan zul je in staat zijn om net als Hij je kruis op je te nemen, en een weg te vinden door pijn en onzekerheid heen. Die geest zal je zelfvertrouwen geven. Als je de bijbel leest zul je ontdekken waar je denkfouten zitten en hoe je wel relaties met anderen kunt opbouwen.

Ik hoorde laatst deze mooie zin: de weg naar de hemel loopt via het hart van de ander. Ik hoop en bid dat wij die weg weten te vinden. Dan zullen we gelukkig worden, niet omdat we alles uit het leven hebt gehaald en alles hebben bereikt, maar omdat we licht hebben verspreid door te leven in liefde en verbondenheid met God en mensen.

Omdat we persoonlijk en als gemeente door Gods Geest een brief van Christus zijn geweest. Amen.

Reageren? graag!

ds.anjedekuiper@pkngrotekerkschiedam.nl